

لڑک نوروز ۷۹

۱۰

دوست بیدار میر تم آهار رضا معینی
در عود گرم پر کوئے عمر بیز اندش نہ باعث نہ کر مرا یاد کر دوں ماں
با عکس، با شعرو یا کام تھے ستر کا کہ پناہ آور تو زور نہ
میر و نوون حران دی اغوا نہ کام کا کم بر جنم بر حیات نہ
و تازہ تر صفا کو کوئے پا نہ کرو و در خدھہ باشد
رضا حالی، خنای خواں حکم تکر رایہ آئی
و کتر مسعود عطا ی بیسانند، اولم "عاصفہ" کو "حود را
بر ارض فتنہ دلکش درست صبح عید رسید بیرون کر رایہ
کردم، نظر انتم نام بینیم حکم دفتر یاد درست حود را
کلم کردم و پیوند کو پا جھاں بیندہ نہ، نتھی ایکل رایہ

نذر اتم
روزگر نوروز در بیمارستان کی بعدم و یا وجود ری

رنانہ و دوستہ کو خایہ سکونت منست - رنرا

در حقت خنگ زمانی میر از سکونت دار
سکفت منست اگر من زن تو سکونت ریم

بڑا روکنیب اپنا نہیں مل سکھ سوں
خوش گلے گلے سونے در صفا ری سرد
و در بانی لجھنے در بلاطم درد ...
گے تر عمر نزد نسلکر کا بے تارہ ستر کوئے کے سوں
گرالہ را او زین گنگن کنند پر بے اسد دیدار
رواں